

(ע' רע"ב) **כנגד** ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי וכו' שנעשו לה עתה משם מו'. זה טעם לג' תיבות, אבל לל"ב נתיבות לא אמר כוונתם עכשיו. ואפשר כמש"ל שכל קדש הוא במוחין וכו', ועל זה בא הרמז בל"ב נתיבות שהם של החכמה שכוללת כל המוחין.

(שם סע"ב) **אם** שכחת וכו'. ק"ק למה לא יקבל הרוח והנשמה בופרוש ולא תהיה גם הנשמה שלא במקומה. ואולי כדי שיהיה דומיא דברכו הא' שמקבלים הרוח והוא בעצמו דומה לבאי כלה שמקבלים הנפש דהיינו אחר כניסת פרקי הל' דתבונה, כי כן בבאי כלה אחר כניסת פרק תחתון, וברכו הא' אחר כניסת פרק אמצעי, וברכו האחרון אחר כניסת פרק עליון [בויכולון] לא כן בופרוש אין כניסת ל' דתבונה אלא דישי"ס ודוחק.

(ע' רע"ג) **והידים** שלה והוא עולה עתה עד שם ונושק וכו'. לשון הסידור הוא ונגבהה ראשו דז"א עד החג"ת הנז' ודוק.

(שם) **לכן** צריך שבתחילה וכו' ועי"כ מתעורר וכו'. נלק"ד לדקדק לנשק תחילה ואח"כ לברך כנראה מרז"ל ולא להיפך. ואפשר לנשק יד ימין או שמאל עיין להריפ"ש ז"ל הגם שבודאי יותר טוב לנשק השמאל. אמנם עיין מה שרשמתי על הסידור בכוונת הקידוש ד"ה וינשק.

(ע' ע"ד) **דרוש** א'. כל בחינת מוחין נקראים קדש בסוד החכמה ובפרט מוחין דז"א. לכאורה מה הכוונה במ"ש ובפרט וכו'. גם למעלה בע"ב ד"ה אח"כ וכו' כתב ג' מוחין דז"א הנק' קדש באמת, ומה כוונתו בתיבת באמת. ונראה במש"ל ד"ע רע"ב ובבחינה זו נקראת חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה עתה מבחינת הנה"י הנק' חקל עכ"ל. וכתב בע"ח שכ"ב רפ"ג שו"ק אלו אע"פ

שהם מוחין אינם מוחין ממש רק אותם הג"ר שהם ממש מוחין בראש ז"א אך אלו התפשטותם הם בגופא אך מה שאנחנו קורים אותם מוחין הוא לפי שהתפשטותם נמשך מן המוחין וגם לפי שהמוחין של המלכות נמשכין מהם כנודע שמן התפשטות המוחין דנה"י דדכורא וכו' נעשה לה מוחין רק עיקר המוחין הם ג"ר עכ"ל. ולפי דברי רז"ל הנז' גם פני' החג"ת והנה"י דז"א הם מוחין, וגם המוחין דמלכות הם מוחין ונקראים קדש הגם שנעשים מהנה"י דז"א, וממילא שכל זה נקרא קדש, אמנם אינם מוחין וקדש ממש אלא הג"ר דז"א, ולכן אמר רז"ל כל בחינת מוחין נקראים קדש ובפרט מוחין דז"א שהם הג"ר שלו שהם עיקריות המוחין והם הנקראים קדש באמת. כן נראה נכון ושוב ראיתי לשון רז"ל לקמן דע"א ע"ג רד"ה ענין וכו'.

(ע"א ע"ג) **ד"ה** ענין וכו' בויכולו וכו' בויכולו הא' וכו' צריך לכוין ביחוד וכו'. לכאורה היה צריך לכוין ביחוד זה גם בויכולו הב' לפי טעמו של רז"ל. ואולי י"ל שהארה זו שנמשכה מהמוחין עד הנה"י הלא נמשכה לפני זה בחג"ת ומשם לנה"י ויחוד זה יועיל לשניהם לחג"ת ולנה"י ודוחק.

(שם) **יכוין** בג"פ הויה דע"ב וכו'. לא ביאר רז"ל מה הוראתם וגם בסידור לא כתוב הסבר על זה.

(ע"ב ע"א) **וצריך** בעת שתנגב ידיך ובשעה שתברך ענ"י תגביה ב' ידיך זקופות. כעת לא מצאתי במקום אחר שהניגוב יהיה בידיים זקופות כמו בשעת הברכה ועיין בסידור.

(ע"ג ע"ג) **דרוש** הס"ת דשבת. לקוצר ענ"ד הענין כך הוא: ידוע (עיין בסידור) שהג' עולים שבחול הם כנגד נה"י דז"א המתלבשים בהם נה"י דנה"י דאבא. והז' עולים

שבת אל המל' והיא האוכלת סעודה זו כג"ל אבל אינה מקבלת הארה זו אלא באמצעות ז"א כי הוא הוא המקבלת תחלה והוא טומא אח"כ אל"ס. ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק כשם בחי' פה (ו) ולכן עתה בליה שהיא מקבלת מן הפה ד"א לכן יש סעוד' ממש ואינו על ידי תפלה כשאר ההמשכות והעלויות וכן הוא ג"כ בכל סעודות דשבת כמ"ש בכל סעודות דמקום הראוי לה. ופעם אחרת שמעתי ממו"ל בענין מספר י"ב לחמים כי הגה הם י"ב כנגד י"ב גימין או כנגד י"ב חוורתו דרישא דאריך או כנגד י"ב תיקוני דיקנא דא"ח וכולם יורדים עד היסוד ומה שהיו תחילה מספר י"ב שהם ג' היות שבהם י"ב אותיות ונעשו שם כמנין לחם שהם ג' היות הגה עתה בדרתם אל היסוד נעשים אותיות מל"ח כאותיות לח"ם. והענין הוא שהם בחי' ג' הנבדלות הנמטקות אשר ביסוד שהם ג' בחי' ג' היות כמנין מל"ח ואז מתמזקים יחד ג' הנבדלות ג"כ בחי' ג' החסדים ופי' המיתוק סוה הרווחו הגבו' כי בתחלה היו מרים כבוד הדינים הקשים ועתה נהפכו לטעם המלח. אשר נהפצל מהם קלת מריחותם. וא"ל מורי הרב משה אלשיך נר"ו כי שמע ממו"ל כי ביום שבת כונה זו תהיה בעולם האלילות ובימי החול ג"כ תהי' כונה זו אלא שבהי' בעולם היזי' (ה) ואינו לא שמעתי זה וממה שנבאר ב"ב לחמים דסעודת שחרית נרא' כי ליל שבת הם י"ב גימין ויום שבת הם י"ב חוורתו ובתחלת שבת הם י"ב תיקוני דיקנא ככלל ד' :

והנהדר לענין א' בענין סדר י"ב לחמים כי תכין שד' לחמי' שמלך ימין שהם ב' ע"ג ב' הנה הם ארבעה אותיו' והיה אחת אבל ב' לחמים התחטוים הם שני ההי"ן שהם הנקבות וב' לחמים העליונים הם ב' אותיות י"ו שהם הזכרים היזכרים הם למעל' והנקבות תחתיהם וכע"ד ד' לחמים השמאלים הם הויה אחרת ב' ע"ד הגו' ממש ט' ותכין כי ב' לחמים האמצעים הסמוכים ללד ימין הם סוד ב' אותיות י"ם ו' על ה' וב' אמצעי' הסמוכים ללד שמאל הם ב' אותיות ו' ו' על ה' וברוך לומר ברכת המזו"א או תקח ב' לחמים העליונים שד' אמצעים ותחבר שניהם בב' ידך וב' שולי' הלחמים יהיו דבוקים זה בזה וב' פנים מב' לדדיו שלהם יהיו פן זה מזד ימין ופן זה מזד שמאל ואז יתראו כאלו הם לחמים נעשו לחם אחד ובו ב' פנים מב' לדדיו ויהי' דמיון לחם הפנים שבמקדש ותכין כי הלחם שביד ימין הוא אות א' של הויה והלחם שביד שמאלך אות ו' ותבדק אז ברכת המזו"א ובה' של המזו"א תכין אל או' עילא' ובה' של הארך תכין במלכות ובמלת לחם תכין בחי"ת. גם במלת לחם תכין אל הלחם הגו' שהוא בחי' י"ג גימין הג"ל ואח"כ תבצע מן הלחם הימני שהוא כנגד אות א' של הויה כנו' והוא כנגד התכונה אשר משם נמשך הזמן המשובל מכל השאר ותבצע ממנו תחלה שיעור כו"ת ותאכלנו אתה ותכין שהכו"ת הזה הוא כנגד אות י' של הויה שהוא הו"א ואח"כ תבצע בלישם ב' כשיעור כבי"ה ותתן לאשתך ותכין שהיא כנגד אות ו' אחרונה של אדני' שהוא בערך דו"א ותכין שיתחברו וישבו שם **יאהרנהו** (י) ואח"כ תבצע ותתן לשאר בני הסעוד' היושבים שם וכו' סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המזו"א וכונה האכילה ושאר פרטים האחרים אבל בענין אכילת סעודה זו כבר נתבאר לעיל קלת כוונת שבה ואמנם דרך קצרה תכין כי הגה עתה אתה אוכל מן הארה הנמשכת מן פה דו"א וממ' שבו ומן ל"ב נתי' חכמה שבו אשר עתה הם מאירים בל"ב שנים אשר בפיך וע"י אתה טוחן ולועם המאכל וכבר נתבאר ענין כוונת חגיגת השנים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטים רבים וכונת דבות :

ואהר האכילה הי' נוגע מורי ז"ל לומר פומון אחד בקול נעים והוא ז"ל תיקון ג' פומונים מיוחדים ע"ד חכמת האמת בכל פרטי הכונות של שבת פומון אחד לסעודת הלילה ופומון אחד לסעודת שחרית ופומון אחד לסעודת מנח' וזה נוסח פומון

יהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא דיתמשך טלא עילאה מנייה למליא ריש' דז"א ולהעיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברשו ומדוא דכולא. ויתמשך מן קדם ע"ק דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא רעואת חגא וחסרא ורמתי בנהירו עילאה וברעוין' ומירו עלי ועל כל בני בתי ועל כל ישראל עמך ויפקינא מכל עקתין בישין דייתון לעלמא יוזמין וייהיב לנא ולכל נפשחא חגא וחסרא ורמתי ומי' ארביי ומוזגי רויתו מן קדמיה אכיר' (א) :

וברילה יכוין במלת טלא לטל יחק ובה"ה פשוט ומלא ומלוי המלוי שהם ט"ל אותיות והב' טללים האחרים כלולים בו (ב) ובטל דשחרית יכוין באברהם ובט"ל אותיות שם בד' היות עסמ"ב וב' טללים האחרים כלולים בו. ובטל דמנחה יכוין ביעקב ובשם יהו' במילוי אלפין שעולה עלוב' טללים האחרין כלולים בו. ואילו הג' טללים בני' הם קי"ו וכוללם הויה' וההי' שהוא ב"ן ושם אדני' בני' קי"ו כמנין ט"ל ג"פ. ור"ת של שלשה כוללים הללו עולים בני' ג"א וס"ת הם בני' אל"ב :

וקודם הנטייה יאמר התקיט סעודתא דמהימנותא שלימתא דתותא דמלכא קדישא התקיט סעודתא דמלכא דא היא סעודתא ד) דחקל תפוחין קדישין וז"א וע"ק אהיין לסעודא כהדה: **ובשחרית** יאמר דא היא סעודתא דע"ק וז"א וחקל תפוחין קדישין אהין לסעודא כהדה ובמנחה יאמר דא

היא סעודתא דז"א וע"ק כו' (ה) אח"כ תטול ידך וברך שבת שנתנו ידך וכשפיה שבתך עני' תגביה ב' ידך וקופית למעלה כנגד ראשך מב' לדדי ראשך. גם יהי' כ"ז משומד :

ועתה נבאר הכונה הגה ענין נטייה לאכילה נבאר ענינה בענין נטי' לאכילה דימי החול אמנם מה שמוסיף בזה עתה הוא כי הגה שם נבאר ענין הנטייה שהיא העלאת הידים כנגד הראש להעלותם אל מדרגתם הא' שהיו משתמשין במקום ראש והנה עתה להורות כי הנוק' מקבל' הארה ע"י הידים העלויני' דז"א מן תלת מוחין דילי' ברישיה לכן תגביה ידך עד כנגד ראשך וגם לסיבה זו לריך לברך ברכה זו משומד לפי שהיא למע' כבוד המוחין דז"א ונדע כי עלמא דדכורא כל עובדו משומד ולכן עתה אשר כונתך להעלות את הנקבה וליתרדא עם בעלה לריך שיהי' משומד. גם בכל נטייה מג' סעודות דשבת לריך לקיים ב' הדברים הגו' שיהיה משומד ושיגביה ידיו עד כנגד ראשו :

ענין השלחן ראויה למוז"ל שהיה חושש ומקפיד מאלו ויהיו לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמת שלחן שבבית המקדש גם (ו) בענין הלחם המסודר עליו לריך לזיאר לשים בכל סעודה י"ב לחמים על השלחן כנגד י"ב חלות לחם הפנים ותסדרם כסדר זה ו' לחמים מזד ימין השלחן וו' מזד שמאל השלחן והי' הימני יהיו ג' ע"ג ג' וכן בלד שמאל והג' שבצד ימין יהיו מונחים כעין סגול וג' העליונות מונחים עליהם וכן בלד שמאל חוה סדרן נמלא כי בלד ימין השלחן יש ד' לחמים ב' ע"ג ב' כזה ° ° ° ° וכן בלד שמאל ובאמצען יש ד' לחמים אחרים ב' ע"ג ב' ° ° ° ° כזה אלא שהשנים מופסקים מן השנים האחרים ורווח ואויר ביניהם כי הב' האמצעיים שהם זו ע"ג זו הם קרובים לשני חלות הימנים והב' האמצעיים האחרים קרובים אל ב' חלות השמאלים. וענין זה נמלא מפורש בביאור בס"ה באחרים דכ"י. והיותם י"ב לחמים הטעם הוא כי הגה עתה בסעודה זו מקבלים הארה מן הי"ג גימין דשערי דברישא דא"ח וכבר נתבאר אללנו כי אותם הי"ג גימין הם בחינת ג' היות ובהם י"ב אותיות והיתירה היא הגימא הכוללת לכל הי"ג גימין אבל שרשם אינם אלא י"ב ולכן כנגדם הם י"ב לחמים ובחי' היותם ג' היותם שמשפרם ע"ח לכן הם נקראו בחי' לחם שגם הוא בני' ע"ח. באופן שתכין להוריד הארה מן ג' היות שהם בני' לחם ומכל אותיות שבהם נעש' לחם אחד והויה אחת כעודע. ומשם נמשכת סעודה זו לדיל

הגהות וביאורים: (א) עיין אמל"י דף ק"י ס"י ל"ו: (ב) א"ש ט"ז כי לתעלה כתבנו שם באיק"מ מ"ח אותיות. ל"ל כי למעלה עיירי כהיה דידון וכלן כהיה דההין (אכ"ח) ועתה מלאחי כ"ה כן כ"ה אהבת ד"ג (ג) א"ש וכו ביאורו של דבר כי ר"ת של חקיק הוא א' ר"ת של ד' היות הם ד' יודין וס"מ ר"ת של יק"ו הוא עשרה הרי ג"א. וכן ס"ח כל חקיק הוא ה' וד' היות של ד' היות הם כ' ו' של ס"ת ק"ו הם אל"ל והנה ל"ח הנזכר הם כ"א אותיות שיש בשם אדני פשוט ומילוי ומילוי המילוי בסוד ועתה יגדל כ"א כה ד' ד' עיין תו"ת ד"ר ע"א ודק"ד ע"ב ד"ה ו"מ"ה הרב: (ו) פ"ח ס"ו משער השנה: (ז) נראה פשוט כונת רבינו דלון שום שיש זמן לאכול רק בזמן שטולין יפקי"ו וז"ל אל קרוב הפה. וכלל ש"ק יפקי"ו הם בחינת דו"א קרוב אל הפה וכן כיום אחר התפלה וז"ל הנדולים כהב"ד דא"ח ויקרא סעודה דע"ק שהם כהב"ד דא"ח וקרובים אל הפה דא"ח כנגד לקחן. וכן בסעודת המנחה ז"א עולה בחינת דדיקנא דא"ח והוא קרוב אל הפה וכן בחפלת שהריח דחול יפקי"ו עולים בחינת דו"א קרוב אל הפה. ש"ס: (ח) ובפ"ח יש ג"א בעולם הכריזה: (ט) כ"ב וד' לחמים האמצעיים ג"כ הם הויה אחרת פלישת ע"ד הנזכר ממש ותכין ט"י: (י) עיין אמל"י דק"ב ע"ב שאלה ז' ימין תו"ת דף מ"ח ע"ב ודס"ד ע"א ודע"י ע"ב ודק"ט ע"ב:

כונות פרטיות

בשבת יעסוד ויסול ידיו מעומד ויכוין בנטילה באופן זה אלא שהכונה היא באצ"י ויגביה ידיו עד כנגד ראשו ויכוין להמשיך הארה מחב"ד ^[אוצר החכמה] ליעקב ורחל והברכה והניגוב יהיו ג"כ מעומדה, ויכוין כי הוא דוגמת כללות האצילות:

[אה"ח 6025]

יקח בידו הימנית את הכלי ישקרא אנפ"ל גי' יאהדוניהו שהם גוסא גי' כלים דנל ס"ט בערך האורות שבתוכם:

ויכוין כי הטיס הם מימי החצר שהם בחי' אותיות מ"י דאלהים שעיה עולים כמס' גיא יודין שבאחו' דעס"ב קס"א קס"ג קס"ד ואלהים דיודין דאלפ"ן ודההין לגיש הקל"י הנמשכים מאותיות אלה האלהים:

י'וד, י'וד הי', י'וד הי' וי'ו, י'וד הי' וי'ו הי',
 י'וד, י'וד הי', י'וד הי' ואו, י'וד הי' ואו הי',
 י'וד, י'וד הא, י'וד הא ואו, י'וד הא ואו הא,
 י'וד, י'וד הה, י'וד הה וו, י'וד הה וו הה
 ארף, ארף הי', ארף הי' י'וד, ארף הי' י'וד הי'
 ארף, ארף הי', ארף הי' י'וד, ארף הי' י'וד הי'
 ארף, ארף הא, ארף הא י'וד, ארף הא י'וד הא
 ארף

כונות פרטיות רד

אלף, אלף הה, אלף הה יוד, אלף הה יוד הה
אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי
יוד, אלף למד הי יוד ממ

אלף, אלף למד, אלף למד הא, אלף למד
הא יוד, אלף למד הא יוד ממ
אלף, אלף למד, אלף למד הה, אלף למד
הה יוד, אלף למד הה יוד ממ

ויחזיר הבלי ליד שמאלו להבניעה ויכוין כי נסילה בניי די היות
שבחרב ותרם שהם אויב חרן שהם די אותיות הוייה רכללות האציי
והנסילה צריכה ברביעית כנגד כל אות אשר כל אות כלולה מכל שם
גם נסילה הם אותי ט"ל נה"י להששי השפע שני אותי העליונות
היו דסיה דוא שניי של להי אחרונה העומדת בנהיי דוא.

יוד הא ואו של

וא לנקי

ובכללות הנסילה יכוין דהמשיך מנרן דנשמה שהוא כחבייד דכתיב
שהם מ"ה ובין דעתיק ונוקי ואיא ונוקי צלם דמוי דנח"י
לנ"יין דרוח אויב וישסו"ת ולנ"יין דנשש שהם מ"ה ובין דזו"ן
ודיעקב ודחל :

ויסול

כונות פרטיות

ויסול גי סעמים רצופים בימן וכן בשמאל וכן בשמשוף

יד שמאל

יד ימין

להמשיך כמ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן	להמשיך מבן דמ"ה וב"ן דב"ן
דעתיק ונוקי נחי לכתיב דחויב	דעתיק ונוקי נחי לכתיב דחויב
דחכמה שהם או"א ע"י דימן	דחכמה שהם או"א ע"י דשמאל
ולכתיב דחכמה דחון :	ולכתיב דבניה דחון

נמ"י א' יהוה	נרנח"י דיחידה	יהוה	נמ"י א'
" ב' יוד הי ויו הי "	דחיה	יוד הי ואו הי "	ב'
" ג' יוד ויו דלת הי יוד "	דנשמה	יוד ויו דלת הי יוד "	ג'
ויו יוד ויו הי יוד		ואו אלף ואו הי יוד	

שמשוף

להמשיך כמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דא"א ונוקי לכתיב דחויב דחויב דחויב שהם ישפוט דימן ושמאל ולחויב דחויב דיעקב ורחל.

שמשוף א'	יהוה	נרנח"י דיחידה
שמשוף ב'	יוד האואו הא "	דחיה
שמשוף ג'	יוד ואו דלת הא אלף "	דנשמה
	ואו אלף ואו הא אלף	

אחד

כונות פרטיות

9

אח"כ יגביה ידיו עד כנגד ראשו להעלות ולרוסס לזרן שהם זה
 סים תחתונים גרין דנפיש הנקי גוסא להלביש או"א שהם ית
 סים עליונים גרין הרוח הנקי נשמתא ולהגביה ולרוסס או"א עם הזרין
 להלביש לקוק הירד גרין דנשמה שהם עתיק ונוקי וא"א ונוקי ולייחדם
 יחוד שליח ולהטיחך שסע לגוסא ולנשמתא ולקשרם ותקף יכרך עני
 כרי שלא תהיה הגבהת ידו לבטלה כנוי בזוהר :

כונת סדר מסבע הברכה יבוא להלן בעה"י סדר כונת ברכת המצות
 לתוד וכוונת ברכת הגהגין לתוד ושם תבין כונת ברכת עני
 ע"ס, ואח"כ תחזור לכאן ותבין תשדום הכונה השייכה לעניי חתחוארה
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו

על נטילת ידים רת עניי גיי ריבוע סיה המאיר במלכות
 העומדת אתורי נהיי דזא להמשך לה הינ
 שהם הי הויות גיי קיל להגביר הקיל הזה על העני שהוא ריבוע סיה
 ולמחקו ולהעשירה :

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה גיי קיל

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד האואו הא גיי קיל

בעוד ידיו זקופים יסשום ידיו לקבל הפהרה שסע וברכה רבה מעשר
 מיני שסע הגמשך ליי: סרצוי הכלולים בייס הרמחים
 בעשר אצבעות ידיו ויכוון להמשך מהא"ס מוחין ושסע לייב סרצוי
 הרמחים בייס הבוי והם עשר מיני ברכות הנז' בססוק ויתן לך
 האלהים

כונות פרטיות

האלהים וכו' ונפסוק יעבדוך עמים באופן זה :

ויתן לך האלהים

להמשיך מהאים מוחין ושפע

מטל השמים

להמשיך יוד^[אהי"ח 6025] פעמים יהיו דמיה והם עשר פעמים טל העולים כמס' שמים לסרצוי עתיק דכורא וממנו לכר הי"ב סרצוי ובכל יהיו יכוין להמשיך השפע להיא אתרונה ישויה המלכות דאותו סרט :
אוצר החכמה

לנוקי דעתיי בינה	לשורש העליון כתר	לעתיק חכמה
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
יוד האואו	יוד האואו	יוד האואו
הא	הא	הא

לאימא גבורה	לאיא ונרק דעת	לאבא חסד
אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
יוד האואו	יוד האואו	יוד האואו
הא	הא	הא
לזיא		

כונות פרטיות

לנוקי דזא הוד	לישסוית תית	לזיא נצח
אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה <small>אוצר החכמה</small>	יהוה יהוה	יהוה <small>אה"ח 6025</small>
יוד הא ואו	יוד הא ואו	יוד הא ואו
הא	הא	הא

ליעקוד יסוד

או הו יו הו או הו יו הו

יו הו וו הו יו הו וו הו

יוד הא ואו

הא

למלכות

אהיה

יהוה

יוד הא ואו

הא

ומשימני

כונות פרטיות

ומשמני הארץ 1814 תתס"ה

בינה יבין להמשיך שפע משורש העליון לנוק' דעתיק ולכל
סרצוסים שתחתיה

ורוב דגן 6025 ת"ת

דעת יבין להמשיך שפע לסרצוף איא ונוק' ולכל הפרצוי שתחתיו

ותירוש

חסד יבין להמשיך שפע לסרצוף אבא וכלל הפרצוסים שתחתיו

יעבדוך עמים

גבורה יבין להמשיך שפע לסרצוף אימא ולכל הפרצוסים שתחתיה

וישתחוו לך לאומים

ת"ת יבין להמשיך שפע לסרצוף ישמרת ולכל הפרצוסים שתחתיהם

הוה גביר

נצח יבין להמשיך שפע לסרצוף זיא ולכל הפרצוסים שתחתיו

לאחיק

הוד יבין להמשיך שפע לסרצוף נוק' דזיא ולכל הפרצוסים שתחתיה

וישתחוו לך בני אמך

יסוד יבין להמשיך שפע לסרצופי יעקב ורחל ולכל הפרצוי שתחתיהם
אורחך